

[Hanne Budtz.]

udvalget; ligeledes er jeg glad for den tilsyneladende detail, som dog for de forbrugere, der er forældre, er af stor betydning: at børnesko og børnestøvler med mellemsål nu også omfattes af § 5. Det er vigtigt for os, at børnenes fodtøj både er praktisk og sundhedsmæssigt rigtigt.

Der er en enkelt ting, jeg gerne vil omtale nu, og som man måske kan tage nærmere stilling til i udvalget; det er spørgsmålet om, hvorvidt der er grund til allerede nu at fastsætte, at loven skal tages op til fornyet behandling om 3 år. Såvidt jeg kan se, vil dette kun være en byrde for administrationen. Sagen skulle vel nok kunne færdigbehandles nu, og skulle man senere ønske ændringer i loven, kan der dog fremsættes forslag herom, uden at der behøver at være nogen tidsbegrænsning i det foreliggende lovforslag.

Rager: Den første opgave, der, efter at jeg i 1929 var kommet ind i folketinget, blev betroet mig af mit parti, var at være ordfører vedrørende et lovforslag om forlængelse af loven om forbud mod at anvende pap i fodtøj. Jeg holdt dengang en ganske kort tale, som jeg havde håbet at kunne gentage i dag. Den lød således: „Jeg anbefaler forslaget til uændret vedtagelse“.

Da der imidlertid på flere områder er foretaget ændringer i lovteksten, bliver jeg dog nødt til at sige, at jeg slutter mig til de foregående talere i deres ønske om udvalgsbehandling.

Løvrigt anbefaler jeg atter lovforslaget til velvillig behandling.

Tholstrup: Dette lovforslag er et eksempel på overflødig lovgivning. Hvis vi skulle have kontrol med alt, hvad befolkningen skal anvende, blev der ikke andet end kontrolanter i landet, og vi har også brug for folk til at producere. Jeg mener, at vi i tilstrækkeligt omfang har den kontrol, der skal være med fodtøjet, dels derved, at ingen ordentlige fabrikker fremstiller fodtøj, som er

andet end det, det gives ud for at være, dels derved, at ingen ordentlige forretninger handler med dårligt fodtøj, ellers ville både fabrikker og forretninger nemlig miste deres kunder, og endelig køber alle fornuftige mennesker kun i de ordentlige forretninger.

Det, der her foreligger, er det rene hykleri. Her vil man altså begrænse anvendelsen af pap i såler; nogle steder kan det måske være nyttigt, det påstås i hvert tilfælde fra anden side, men samtidig nægter man folk tilladelse til at købe det rigtige rågummi til sålerne, som dog holder mange gange længere end andre såler. Hvor er forbrugerrådet henne, og hvor er de, der skulle varetage folks interesser, når varedirektoratet nægter tilladelse til at indkøbe rågummi, som er det eneste rigtige til fodtøjet? Det er derfor det rene hykleri, når man vil beskytte folk på et område, hvor de er beskyttet i forvejen af det frie initiativ, der kun tillader fremstilling af gode varer.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): Jeg takker de ærede ordfører for de velvillige bemærkninger og kan give tilsagn om, at jeg naturligvis gerne i et udvalg vil drøfte de ønsker og forslag til eventuelle forbedringer af dette lovforslag, som man i underudvalget af kvalitetsmærkningskommissionen har overvejet og fremsat, ligesom jeg naturligvis er villig til at drøfte spørgsmålet om, hvorvidt tiden er inde til at gøre loven permanent uden at sætte en tidsbegrænsning i den. Derved vil vi ganske vist afskære os fra at høre taler af det ærede medlem hr. Rager og det ærede medlem hr. Tholstrup, men ikke destomindre vil jeg være villig til at gå ind i en sådan forhandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.